

Informe emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació presentada per la denegació de l'accés a l'expedient intern, les conclusions i les sancions imposades en relació amb el cas de suplantació d'identitat en un cos policial

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada per un grup parlamentari contra l'Administració per la denegació de l'accés a l'expedient intern, les conclusions i les sancions imposades en relació amb el cas de suplantació d'identitat en un cos policial.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto l'informe següent:

Antecedents

1. En data 21 de maig de 2021, un diputat d'un grup parlamentari insta una pregunta parlamentària adreçada al conseller en què, davant el cas destapat per un mitjà de comunicació respecte suplantació d'identitats amb origen en un cos policial, s'informi de quines són les investigacions internes dutes a terme, quins són els resultats d'aquestes i quines mesures s'han pres. També demana *"l'expedient intern si es va obrir, les conclusions d'aquest i les sancions imposades si n'hi ha hagut, així com qualsevol altra actuació que s'hagi realitzat al respecte."*
2. En data 6 de juliol de 2021, el Departament respon que va incoar una informació reservada, la qual va derivar en la incoació d'un expedient disciplinari, finalitzant amb la imposició d'una sanció. I, respecte la sol·licitud d'accés i còpia de l'expedient en qüestió, es denega la petició en aplicació de l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC).
3. En data 26 de juliol de 2021, un altre diputat del mateix grup parlamentari presenta reclamació davant la GAIP contra el Departament per denegació de l'accés a la informació pública sol·licitada.
4. En data 29 de juliol de 2021, la GAIP tramet la reclamació al Departament, informant-lo de la tramitació del procediment de mediació a sol·licitud expressa de la part reclamant, i requerint-li l'emissió d'informe en què fonamenti les seves posicions, així com l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública, la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés reclamat, així com la persona o persones que representaran al Departament a la sessió de mediació.
5. En data 24 d'agost de 2021, se celebra la primera sessió de mediació en què, davant la proposta del mediador de lliurar la informació sol·licitada de manera anonimitzada, se suspèn la sessió per tal que les parts puguin valorar aquesta proposta.

6. En data 3 de setembre de 2021, se celebra la segona sessió de mediació en què, si bé la part reclamant s'avé a què se li faciliti l'expedient prèvia anonimització de les dades personals, el Departament argumenta que no és possible per veure's afectat pel límit relatiu a la seguretat pública, per la qual cosa el procediment de mediació s'ha de resoldre per resolució del Ple de la GAIP.

7. En data 3 de setembre de 2021, la GAIP adreça un escrit a la persona reclamant per tal que confirmi la seva conformitat a rebre la informació anonimitzada, excloent les dades personals de les persones que hi puguin constar, inclòs el número TIP dels agents que puguin resultar identificats.

8. En data 8 de setembre de 2021, la persona reclamant adreça un correu electrònic a la GAIP en què manifesta el següent:

“Estem d'acord en rebre la documentació excloent només les dades personals que hi puguin constar.

No podem estar en cap cas d'acord en la retirada dels números de TIPS dels agents que hi puguin constar.

La no inclusió dels TIPS col·lisiona frontalment amb la tasca de control parlamentari que tenim obligació d'exercir, ja que impedeix que puguem comprovar i valorar que en aquest expedient s'han seguit els tràmits oportuns.

Finalment ens reiterem en la necessitat que en la documentació a lliurar, atenent al compliment de la llei de protecció de dades, hi manqui exclusivament les dades de caràcter personal i no cap altra dada de l'expedient.”

9. En data 8 de setembre de 2021, la GAIP, per tal de disposar dels elements necessaris per resoldre el procediment, requereix al Departament el trasllat d'una còpia de l'expedient disciplinari incoat a un membre del cos policial o bé la possibilitat d'accés presencial a les seves oficines per consultar-lo.

10. En data 21 de setembre de 2021, el Departament comunica a la GAIP la persona de contacte amb qui fixar data i hora per a la consulta de l'expedient controvertit.

11. En data 20 d'octubre de 2021, el Departament remet a la GAIP l'informe emès en relació amb la reclamació presentada. En aquest informe, i entre d'altres consideracions, es fa avinent l'aplicació dels següents límits a l'accés a l'expedient sol·licitat:

- a) Límit relatiu a la seguretat pública (article 21.1.a) LTC).
- b) Límit relatiu a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries (article 21.1.b) LTC).
- c) Límit relatiu a la intimitat i altres drets privats legítims (article 21.1.f) LTC).
- d) Límit relatiu a la protecció de dades mereixedores d'especial protecció (article 23 LTC).

12. En data 22 d'octubre de 2021, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti l'informe previst per l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de l'LTC, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona (article 4.1 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, en endavant RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada, com és el cas dels límits establerts a l'article 21 de l'LTC relatius a la seguretat pública (apartat 1.a)), a la investigació o la sanció d'infraaccions penals, administratives o disciplinàries (apartat 1.b)) i a la intimitat i altres drets privats legítims (apartat 1.c)), a què es refereix expressament el Departament, l'aplicació dels quals podria comportar que el dret d'accés de la persona reclamant hagi d'ésser denegat o restringit.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i l'LTC.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

L'article 4.2) de l'RGPD considera «tratamiento»: *cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción.*»

L'RGPD disposa que tot tractament de dades personals ha de ser lícit (article 5.1.a)) i, en aquest sentit, estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat de que concorri alguna de les bases jurídiques establertes al seu article 6.1. En concret, l'apartat c) disposa que el tractament serà lícit si *“es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”*.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquesta base jurídica de l'article 6.1.c) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que *“los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”*

La regulació i garantia de l'accés públic a documents oficials en poder de les autoritats públiques o organismes públics es regula al nostre ordenament jurídic a l'LTC.

La Disposició addicional cinquena d'aquesta Llei estableix el següent:

“Cinquena. Règim específic del Parlament de Catalunya

1. El Parlament de Catalunya, d'acord amb el principi d'autonomia parlamentària que li reconeix l'article 58.1de l'Estatut d'autonomia, ha de fer les modificacions del Reglament del Parlament i de les seves normes de règim i govern interiors que siguin necessàries per a complir els requeriments establerts per aquesta llei.

2. Amb la finalitat a què fa referència l'apartat 1, el Parlament ha de:

a) Actualitzar i ampliar els procediments de participació dels ciutadans en el procés d'elaboració de les lleis, especialment amb la utilització de mitjans electrònics, d'acord amb el que estableix l'article 29.4 de l'Estatut.

b) Establir i regular un portal de transparència propi.

c) Facilitar l'accés a la documentació i la informació parlamentàries.

d) Facilitar informació relativa al compliment de les obligacions dels diputats i dels alts càrrecs en matèria d'incompatibilitats, declaracions d'activitats i béns i altres obligacions i deures relatius a llur estatut, i també sobre llurs retribucions.

e) Facilitar l'accés públic als currículums de les persones proposades per a ocupar càrrecs públics el nomenament de les quals és competència del Parlament.

f) Definir i desenvolupar les regles de bon govern i de govern obert en l'àmbit parlamentari.

g) Crear un registre de grups d'interès propi.

h) Establir un sistema de garanties propi per a assegurar el compliment de les obligacions derivades d'aquest apartat, el qual ha d'incloure com a mínim la creació d'un òrgan de reclamació inspirat en els principis establerts pel capítol IV del títol III.

3. El Parlament ha de fer les adaptacions normatives pertinents per a donar compliment al que estableix l'apartat 2 abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei. La regulació establerta pel Parlament ha de determinar les adaptacions que calguin derivades de la naturalesa institucional del Parlament, que en cap cas no poden comportar un règim de garantia inferior al que estableix aquesta llei.

4.(...).”

Per tant, el règim jurídic específic a aplicar al dret d'accés a la informació dels membres del Parlament de Catalunya és el previst al Reglament del Parlament de Catalunya (RPC).

III

L'article 5 bis de l'RPC disposa el següent:

“1. Els diputats, en l'exercici de llur funció, tenen dret a accedir a la informació, i a obtenir-ne còpia, de l'Administració de la Generalitat, dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen i de les institucions i els organismes de la Generalitat que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei. Els diputats poden demanar directament aquesta informació o, si ho consideren pertinent, poden demanar-la comunicant-ho al president o per mitjà d'aquest.

2. Les autoritats o l'administració requerides han de facilitar als diputats la informació demanada per via electrònica o per escrit.

3. La informació demanada s'ha de lliurar en un termini de quinze dies, prorrogable com a màxim set dies més, a comptar de l'endemà d'haver estat comunicada la sol·licitud.”

L'àmbit administratiu sobre el què es projecta el dret d'accés dels diputats del Parlament de Catalunya ve determinat per aquest article i abasta la informació de *“l'Administració de la Generalitat, dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen i de les institucions i els organismes de la Generalitat que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei”*.

En el cas que ens ocupa, un diputat d'un grup parlamentari sol·licita còpia de l'expedient disciplinari incoat a un membre del cos policial pel Departament competent. Aquesta informació resta sotmesa al règim d'accés reconegut als diputats per l'article 5 bis de l'RPC, transcrit.

Ara bé, l'article 5 ter de l'RPC estableix que aquest dret d'accés es pot limitar en determinats supòsits:

“1. El dret d'accés a la informació forma part del contingut essencial de la funció representativa i parlamentària que correspon als diputats i només es pot limitar per la concurrència d'alguna de les restriccions que estableix la legislació reguladora del dret d'accés a la informació pública.

2. El dret d'accés a la informació dels diputats té, en tot cas, caràcter preferent i s'ha de poder fer efectiu sempre que els drets o béns jurídics protegits es puguin salvaguardar mitjançant l'accés parcial a la informació, l'anonimització de les dades sensibles o l'adopció d'altres mesures que ho permetin.”

Aquest article reconeix, de manera expressa, l'aplicabilitat dels límits previstos a la normativa que regula el dret d'accés a la informació pública, això és, bàsicament, els límits establerts a l'LTC.

Al respecte s'ha de tenir en compte que l'article 22.1 de l'LTC estableix que *“els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han de ser proporcionals a l'objecte i la finalitat de la protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.”*

En aquest punt, escau assenyalar que el dret d'accés a la informació dels membres del Parlament forma part del contingut essencial del «*ius in officium*» o funció representativa i parlamentària reconeguda per l'article 23.1 CE segons el qual *“los ciudadanos tienen el derecho a participar en los asuntos públicos, directamente o por medio de representantes, libremente elegidos en elecciones periódicas por sufragio universal.”*

Tal com ha recollit, entre d'altres, la STC 32/2017, *“nos encontramos ante «un derecho individual» de los Diputados que se integra en el status propio del cargo; derecho que: a) les faculta para recabar información de la Administración Regional o «de la Administración Central, Local y otras instituciones en el ámbito territorial de Castilla-La Mancha» (art. 13.3); b) se les otorga «para el mejor cumplimiento de sus funciones»; c) su finalidad específica es «la de conocer determinados hechos y situaciones, así como los documentos administrativos que los evidencian, relativos a la actividad de las Administraciones públicas; información que bien puede agotar sus efectos en su obtención o ser instrumental y servir posteriormente para que el Diputado que la recaba, o su Grupo parlamentario, lleven a cabo un juicio o valoración sobre esa concreta actividad y la política del Gobierno, utilizando otros instrumentos de control» (STC 203/2001 (RTC 2001, 203) , FJ 3); y d) cuyo ejercicio solamente exige el dirigir la solicitud al Presidente de las Cortes que la trasladará a la Mesa para su calificación en la forma prevenida en el artículo 32.1.4 (art. 13.2 del Reglamento) y que la información y documentación sea necesaria para el desarrollo de sus tareas (art. 13.1 del Reglamento).”*

També s'ha recordat, en altres sentències (SSTC 44/2010, 27/2011 o 28/2011), la rellevància de la possibilitat de formular preguntes parlamentàries, que no deixa de ser una manera de poder sol·licitar informació. Així, a la STC 27/2011 s'afirma: *“En la STC 44/2010, de 26 de julio, se ha recordado la doctrina de este Tribunal en relación con las preguntas parlamentarias: «la facultad de formular preguntas al Consejo de Gobierno pertenece al núcleo de la función representativa parlamentaria, pues la participación en el ejercicio de la función de controlar la acción del Consejo de Gobierno y de su Presidente y el desempeño de los derechos y facultades que la acompañan constituyen manifestaciones constitucionalmente relevantes del ius in officium del representante (SSTC 225/1992, de 14 de diciembre [RTC 1992, 225] , F. 2;*

107/2001 [RTC 2001, 107], F. 4; y 74/2009 [RTC 2009, 74], F. 3). Así, la inadmisión de las preguntas en cuestión, si bien prevista excepcionalmente en el art. 153.2 RCV (LCV 2007, 6), supone una limitación de los derechos y facultades que integran el estatuto constitucionalmente relevante de los representantes políticos cuya primera exigencia constitucional es la de que tal limitación aparezca suficientemente motivada (SSTC 38/1999 [RTC 1999, 38], F. 2; y 74/2009 [RTC 2009, 74], F. 3)» (F. 4).”.

La consideració d'aquest dret d'accés dels diputats del Parlament de Catalunya com a preferent per l'article 5.2 *ter* de l'RPC, l'interès públic vinculat a l'exercici de la funció parlamentària i el fet que aquesta és una expressió del dret fonamental de participació de l'article 23 CE, fa que els diputats tinguin una posició reforçada respecte de la que puguin tenir els ciutadans en general. En conseqüència, les limitacions del dret d'accés caldrà interpretar-les de manera encara més restrictiva.

Per tant, tot i que els límits a l'accés a la informació són els mateixos en el règim d'accés a la informació dels membres del Parlament regulat a l'RPC que en el règim general d'accés a la informació a la legislació de transparència, cal ponderar-los atenent a allò que la jurisprudència ha anomenat el “plus afegit imprescindible” que ha de tenir l'accés a la informació dels diputats sobre la informació a l'abast de qualsevol ciutadà, per tal que puguin exercir la seva funció representativa (STS de 15 de juny de 2015).

Així doncs, quan la informació a què els diputats sol·liciten tenir accés conté dades personals, com succeeix en el cas que ens ocupa, l'eventual col·lisió entre el dret dels diputats a l'accés a la dita informació i el dret a la protecció de dades personals dels possibles afectats, s'ha de resoldre d'acord amb els criteris previstos en els articles 23 i 24 de l'LTC i amb els principis de la normativa de protecció de dades, tenint en consideració la posició reforçada dels parlamentaris o el “plus afegit imprescindible”.

IV

En aquest cas se sol·licita l'expedient disciplinari incoat a un membre d'un cos policial, el qual va finalitzar amb la imposició d'una sanció. La informació que consti en el dit expedient, referida a l'agent sancionat, és informació mereixedora d'especial protecció.

D'acord amb l'article 23 de l'LTC, *“les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”*

En la mateixa línia, l'article 15 de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LT), disposa:

“1. Si la información solicitada contuviera datos personales que revelen la ideología, afiliación sindical, religión o creencias, el acceso únicamente se podrá autorizar en caso de que se contase con el consentimiento expreso y por escrito del afectado, a menos que dicho afectado hubiese hecho manifiestamente públicos los datos con anterioridad a que se solicitase el acceso.”

Si la información incluyese datos personales que hagan referencia al origen racial, a la salud o a la vida sexual, incluyese datos genéticos o biométricos o contuviera datos relativos a la comisión de infracciones penales o administrativas que no conllevaran la amonestación pública al infractor, el acceso solo se podrá autorizar en caso de que se cuente con el consentimiento expreso del afectado o si aquel estuviera amparado por una norma con rango de ley.”

Aquesta Autoritat ha tingut ocasió d'analitzar l'aplicació del límit previst a l'article 23 de l'LTC i de l'article 15 de l'LT quan la informació a la que volen accedir els diputats conté dades mereixedores d'especial protecció en el dictamen [CNS 16/2019](#). En aquest dictamen es conclou que:

“Una aplicació estricta de l'article 23 de l'LTC a qualsevol sol·licitud d'informació d'aquesta naturalesa interessada per un diputat en exercici del seu càrrec, suposaria haver de restringir sense fer cap més valoració l'accés a la mateixa pel mer fet de ser considerada a efectes de transparència especialment protegida, i exigiria en tot cas disposar del consentiment previ de l'afectat.

(...)

Tal com ja va sostenir aquesta Autoritat en el dictamen CNS 5/2009, anterior a l'aprovació de l'LT i l'LTC, l'aplicació del límit previst a l'article 23 LTC en relació amb l'accés a la informació per part dels diputats o diputades ha de portar necessàriament a excloure la possibilitat d'accedir de manera generalitzada a la informació sobre els ciutadans a la qual aquest article atorga una protecció especial.

Aquest ha de ser el criteri general del qual cal partir. No obstant això, cal tenir en compte també que la interpretació que es faci de l'aplicabilitat dels límits previstos a l'LTC s'ha de fer a la llum de la peculiar posició que tenen els diputats i diputades per les funcions que tenen encomanades, en especial, per la seva funció de control del Govern.

Una interpretació restrictiva de la limitació prevista a l'article 23, posada en relació amb les funcions que té atribuïdes el Parlament, i el caràcter preferent del dret d'accés en aquest àmbit, no permet descartar que pugui haver-hi casos en que la informació que es demani estigui relacionada amb actuacions de càrrecs o empleats públics en exercici de les seves funcions, i que sigui imprescindible per a que els diputats o diputades puguin exercir la seva funció de control de l'actuació de govern. Pensem, per exemple, que fins i tot en el cas d'informacions que hagin estat declarades o reservades, l'article 11 de l'RPC permet l'accés, amb determinades condicions, als representants dels grups parlamentaris. Limitar de manera absoluta l'accés dels diputats o diputades a la informació a què es refereixen els articles 15.1 LT i 23 LTC podria impedir l'exercici de la funció específica de control de l'actuació del Govern que l'EAC atribueix al Parlament, buidant de contingut el dret ciutadà de participació en els assumptes públics a través dels seus representants, la qual cosa podria resultar injustificada.

Caldrà doncs, tenir present que des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, la limitació de l'article 23 LTC (i 15.1 LT) no permetria un accés generalitzat a la

informació dels ciutadans a la qual es refereix aquest article, tot i que no es pot descartar l'accés dels diputats o diputades a determinada informació a la qual es refereixen aquests articles, sempre amb criteris restrictius, en particular quan sigui referida als càrrecs públics que estan sotmesos al control del Parlament, que pugui resultar imprescindible per a l'exercici de les funcions atribuïdes al Parlament.”

En atenció a aquestes consideracions, davant una petició d'accés per part dels diputats com la que s'examina, que fa referència a un procediment disciplinari instruït pel Departament a un agent, atès que la informació contindria categories de dades especialment protegides, caldria limitar l'accés a aquesta informació, llevat que, atès el caràcter preferent del dret d'accés dels diputats, en el cas concret es pugui considerar imprescindible la dita informació per exercir la seva funció de control.

A l'expedient disciplinari reclamat pot constar o se'n pot desprendre informació diferent o complementària a la facilitada pel Departament al diputat com a resposta a la pregunta parlamentària formulada pel seu grup parlamentari, consistent en la incoació d'una informació prèvia per la Direcció d'Afers Interns a instàncies de la Prefectura de Policia un cop coneguda la notícia donada per un mitjà de comunicació, la qual va derivar en l'obertura d'un expedient disciplinari a un membre del cos policial i a la imposició d'una sanció. No es pot descartar que aquesta altra informació pugui resultar rellevant per a la finalitat de control de l'Administració que correspon al diputat (podria, per exemple, permetre avaluar quines actuacions va emprendre el Departament al respecte, com es varen desenvolupar i quin en va ser el resultat concret).

Ara bé, cal tenir en compte que la revelació de la informació que pot incloure aquest tipus d'expedients de manera que la persona sancionada resulti identificada o identificable pot ocasionar un greu perjudici en la seva privacitat, particularment, en atenció a la naturalesa dels fets investigats i sancionats, així com també afectar la seva imatge social i professional, fins i tot, la seva seguretat personal.

Tenint en compte la finalitat de control pretesa amb l'accés, que s'ha d'emmarcar en el control parlamentari sobre l'actuació del Departament davant uns fets que afecten el procedir del cos policial, no resulta prou justificada quina rellevància per al control de l'actuació de l'Administració un cop assabentada dels fets a què feia esment un mitjà de comunicació pot tenir disposar de la informació sol·licitada de manera que l'afectat resulti identificat.

V

Similars consideracions es poden fer respecte la identificació d'aquelles persones que hagin prestat declaració en el si del mateix procediment disciplinari -o de la informació prèvia, en cas d'haver-se incorporat al procediment-, i que constin en l'expedient.

L'accés del diputat a aquesta informació exigeix una ponderació raonada entre l'interès públic en la seva divulgació i els drets de les persones afectades d'acord amb l'article 24.2 de l'LTC.

En aquest sentit, cal tenir present que el caràcter reservat que tenen aquest tipus de procediments fa que aquestes persones que declaren o faciliten informació sobre els fets investigats ho facin confiant en que, sens perjudici dels accessos necessaris per garantir el dret de defensa de les persones responsables, sigui preservada la seva identitat. Especialment

en aquest cas, en què, per la informació de què es disposa, part o la major part d'aquestes persones treballen o han treballat en unitats d'informació del cos policial, per la qual cosa poden precisar d'una necessitat reforçada de reserva respecte la seva identitat.

Però, més enllà d'això, tampoc s'aprecia quina rellevància, per a l'exercici de la funció de control sobre la gestió del Departament arran els fets ocorreguts per part del diputat, tindria disposar de la identitat concreta de les persones declarants.

Per altra banda, segons s'indica en l'informe emès en relació amb la reclamació presentada, en l'expedient disciplinari també consten dades relatives als participants en un concurs oposició per promocionar a la categoria de caporal. El motiu, sosté el Departament, és que aquest fet va justificar la suspensió temporal de l'execució de la sanció imposada a l'agent.

El coneixement d'aquestes circumstàncies, això és l'existència d'aquest concurs i de la suspensió temporal de l'execució de la sanció per part del diputat pot ser rellevant als efectes de control de l'actuació del Departament. El lliurament d'aquest tipus d'informació, en no contenir dades personals, no plantejaria inconvenients des del punt de vista de la protecció de dades.

Més enllà d'això, no resultaria justificat lliurar al diputat altre tipus d'informació sobre el procés selectiu que permeti identificar l'agent sancionat o la resta de participants que pugui constar en l'expedient disciplinari, atès que el seu coneixement no resultaria rellevant en atenció a la finalitat pretesa amb l'accés.

L'assoliment de l'objectiu de control parlamentari de l'actuació de l'Administració en el present cas podria assolir-se igualment sense sacrificar el dret a la protecció de dades de l'agent afectat pel procediment disciplinari ni de la resta de persones afectades per l'accés, mitjançant el lliurament de l'expedient en qüestió de manera anonimitzada. Una opció prevista expressament tant en la legislació de transparència (article 15.4 LT i article 70.5 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública) com en l'RPC (article 5.2 ter), per tal de fer efectiu el dret d'accés dels diputats.

Als efectes d'anonimitzar l'expedient, cal fer avinent que, per tal que aquesta pugui considerar-se suficient, en els termes de la legislació de protecció de dades, cal garantir que la informació que es faciliti no pugui relacionar-se amb una persona física identificada o identificable. Així, l'anonimització requeriria l'eliminació de tota la informació que pugui permetre la identificació de la persona o persones afectades, tenint en compte no només la informació que consti en els documents que el conformen sinó les dades que poden obtenir-se per altres vies, valorant objectivament si existeix o no un risc real de reidentificar les persones afectades sense fer esforços desproporcionats.

Apuntar, en atenció al context en què ens trobem, que la dada relativa al número d'identificació professional (TIP) constitueix a tots els efectes una dada personal, atès que permet igualment la identificació de la persona, per bé que, per a un tercer, pugui requerir un major esforç identificar-la pel seu TIP que pel seu nom i cognoms. Per tant, és una dada que no hauria de constar en la informació que es lliuri al diputat.

Per la informació de la qual es disposa, el diputat reclamant s'avé a que l'expedient en qüestió es faciliti de manera anonimitzada. Ara bé, també exposa que *“la no inclusió dels TIPS col·lisiona frontalment amb la tasca de control parlamentari que tenim obligació d'exercir, ja*

que impedeix que puguem comprovar i valorar que en aquest expedient s'han seguit els tràmits oportuns”.

Quan l'anonimització de la informació no permet assolir la finalitat pretesa existeix també la possibilitat de facilitar la dita informació prèvia pseudonimització de les dades, que, en termes de l'article 4.5 de l'RGPD, consisteix en tractar les dades personals de manera que la informació a la qual es tingui accés ja no pugui atribuir-se al titular de les dades sense utilitzar informació addicional, sempre que aquesta informació addicional consti per separat i estigui subjecta a mesures tècniques i organitzatives destinades a garantir que les dades personals no s'atribueixin a una persona física identificada o identificable.

Per tant, en un cas com el plantejat podria plantejar-se l'opció de lliurar l'expedient sol·licitat prèvia pseudonimització de dades, això és mitjançant la substitució del nom i cognoms o de qualsevol altra dada identificativa (com ara el TIP) de les persones afectades per un codi, de manera que si no es compta amb una informació addicional, només coneguda per qui ha dut a terme la pseudonimització, que permeti establir una vinculació, no es pugui conèixer a qui correspon aquest codi.

Facilitar l'expedient prèvia pseudonimització de les dades facilitaria el control del diputat de l'actuació del Departament en el cas examinat (permetria conèixer si l'actuació de la Divisió d'Afers Interns s'ajusta a dret, si s'han seguit els tràmits oportuns, quantes persones s'han vist implicades, etc.) sense sacrificar el dret a la protecció de dades de l'agent sancionat i de la resta de persones afectades.

Aquesta pseudonimització de dades no hauria d'abastar la informació merament identificativa dels empleats públics que per raó de les seves funcions hagin intervingut en el procediment disciplinari, llevat que concorrin circumstàncies concretes que justifiquin la prevalença del dret a la protecció de dades de la persona o persones afectades (article 24.1 LTC). Ara bé, tractant-se de membres d'un cos policial, la seva identificació en tot cas hauria d'efectuar-se mitjançant el TIP assignat (article 70.3 RLTC).

Tot això, sens perjudici de l'aplicació d'algun altre límit diferent a la protecció de dades personals que pugui limitar l'accés del diputat a la informació sol·licitada.

Conclusió

Des del punt de vista de la protecció de dades, l'accés del diputat a l'expedient disciplinari sol·licitat pot efectuar-se prèvia pseudonimització de les dades personals que s'hi contenen. Això, sens perjudici de la possible aplicació d'altres límits que puguin limitar l'accés.

Barcelona, 10 de novembre de 2021